

Hör du sparven lilla (Sparvens visa)

Folksong

1 Hör du spar-ven lil - la, Far du in - te il - la, när som vin-tern blir så
2 Lus-tig, nöjd och gla-der, Jag min Gud och Fa-der, För det min-sta gry-net

sträng och kall? U - tan myc - ken mö - da, Lär du dig ej fö - da,
lov hem - bär. Stun - dom krop - pen ry - ser, Och när fo - ten fry - ser,

Som är näs - tan minst bland fåg - lar all. Kan du få - gel nät - ta,
Göm - mer jag den ut - i mi - na klä'r. När det mör - ker bli - ver,

Mig helt kort be - rät - ta Från det all - ra - för - sta, Min - sta med det störs - ta?
jag till sängs mig gi - ver. Ut - i kal - la nät - ter, Jag mitt hu - vug sät - ter,

Säg som dig be - ha - gar, Om din lev - nads - da - gar I - från bör - jan till din
Un - der vin - gen lil - la, So - ver sött och stil - la, Vak - nar glad, om mor - gon

lev-nads slut
lov hem-bär.